

aital acte feu l'amic Fontdevila, membre del Patronat de la dita Escola, m'ha induït a fer-li una entrevista referent a l'organització i funcionament de la mateixa. Em decideixo, doncs, a visitar-lo i després d'exposar-li l'objecte de la meua visita, bo i somrient em diu que no hi té cap inconvenient i que procurarà satisfer els meus desitjos.

Què us sembla —em diu— i si prenguessim una copeta de conyac?

Així ho fem, i acte seguit comencem la tasca:

—Quan i com fou que es creà l'Escola Municipal de Música?

—L'Escola Municipal de Música es creà l'any 1928 a iniciativa dels consellers senyors Amadeu Barbany i Francesc Sala, que amb un esperit altament cultural, no cediren fins obtenir llur bell propòsit. Crec també, que el seu intent era crear una Banda Municipal, que a la pràctica hom ha vist difícil de realitzar.

—Quants i quins professors actuen a l'Escola de Música?

—La Direcció va a càrrec del Mestre Joan B. Lambert, de Barcelona; aquesta firma musical és prou per garantia absoluta de l'obra que es desenrotlla a la nostra Escola Municipal de Música.

En Josep M. Ruera, ocupa el càrrec de sots-Director i està encarregat de la matrícula de Solfeig Superior; n'Aureli Font, té baix la seva jurisdicció les classes de Solfeig Grup Mig i Piano; en Joaquim Plà, té al seu càrrec les classes de Solfeig Elemental, Clarinet i Saxofont; en Joan Coll és professor de Violí; en Tomàs Godo, de Trompeta i Onoven i n'Angel Viñolas, professor de Trombó. Tots ells tenen llurs places guanyades per oposicions,

—Quan entràreu a formar part del Patronat de l'Escola de Música?

—Al caure la Dictadura. El primer Ajuntament presidit per el senyor Albert Rosàs, em nombraren d'aquest Patronat junt amb els meus companys Ramon Cluet i Delfi Sirvent, i en l'actualitat som els mateixos.

—Esteu satisfet de l'obra cultural que es ve desenrotllant a l'Escola de Música?

—Contentíssim. És una obra digna d'apreciar àdhuc per el més exigent. Cal que hom es faci ben capaç de lo que significa per nosaltres l'Escola de Música; el grau d'avenç cultural que representa per el nostre poble. Per apreciar-ho, en tindreu prou seguint el curs de la mateixa. Actualment és ja una obra que no pot morir. Està arrelada al fons de l'ànima dels granollerins que hem sapigut comprendre els esforços dels que la crearen i estic cert que en cas necessari la defensaríem amb tot braó.

—L'actual Ajuntament veu amb bons ulls la Escola de Música?

—Tots els meus indicis són favorables a aquesta pregunta que em feu. Llevat d'algun conseller incapaç de comprendre l'obra cultural que a la mateixa es divulga i que evidentment posa el nom de la nostra ciutat al nivell de les més cultes, els demés estan completament d'acord en el seu sosteniment i fins i tot en el seu millorament, sempre que les circumstàncies ho permetin.

—Quin pressupost grava actualment aquesta Escola?

—El més ridícul que us pogueu imaginar: set mil set centes pessetes!

—Podríeu donar-me un detall concret de com s'inverteix?

—Prou. Professorat, cinc mil nou centes pessetes; un plus de sis centes pessetes que està consignat com a possible ingrés de quotes dels alumnes que cursen violí, trompeta i trombó; instrumental Banda, cinc centes pessetes; material divers i despeses menors no previstes, quatre centes pessetes; per premis als alumnes, tres centes pessetes.

—No hi haurà modificació en el pressupost vinent?

—Hi ha en projecte aprovar-lo en igual quantitat, però invertir-lo d'altra manera. Em permetereu que no ho classifiqui, ja que no tinc la certesa de la seva aprovació. Únicament desitjo feu constar que en cas d'aprovar-se tal com està confeccionat, des de primer d'any es donaran classes d'Harmonia.

—Quants alumnes assisteixen en l'actualitat a l'Escola de Música?

—No tinc encara en mon poder la llista de matrícula d'aquest any, però uns anys amb altres hi assisteixen una cinquantena d'alumnes:

—Entre ells, n'hi ha algun que sobresurti?

—Ben cert que sí; entre altres, hi ha un alumne que és l'esperança de l'Escola.

—El seu nom?

—Jaume Torradell Fontcuberta. Fill de pares molt modestos que saben sacrificar-se pel pervindre de llur fill. Aquest alumne, en el curs passat obtingué matrícula d'honor en tots els seus estudis, que són: solfeig superior, violí i piano; d'aquest últim feu dos cursos en un. És un xicot molt estudiós i que sembla talment que ha nascut per la música. És el que fa més honor als seus professors i a l'Escola Municipal. Si continua com fins ara, i jo ocupo el càrrec de Vocal del Patronat, crec que quan sigui convenient, se l'hi ha de concedir una beca per prosseguir els seus estudis que indiscutiblement l'han de fer triomfar en el món musical.

—I d'aquest rumor que es corre, de què es vol traslladar l'Escola de música a altre lloc, em podeu dir amb certesa que hi ha?

—Senzillament. Al crear l'Escola de música, els seus fundadors cregueren oportú instal·lar-la on ara és, però a la pràctica hem pogut constatar que és necessari tingui una independència que difícilment pot tenir en la actualitat. Per ai-

xò, hem fet gestions prop de l'Ajuntament, per tal de traslladar-la on abans hi havien les oficines militars, que creiem, arrançant un xic aquell local, pot molt bé satisfer els nostres anhels i a la vegada quedaria l'Escola de música més ben situada, tenint en compte que les classes han de donar-se forçosament de nit.

—Projectes?

—Si depengués de mí, molts i bons; em permetereu però, reservar-me'ls per a millor ocasió, car vos sabeu tan bé com jo, que Granollers està força atraçat en quant a cultura musical, no obstant, confio que tot anirà posant-se al seu centre; per mí no es perdrà pas, podeu estar-ne segur.

—Teniu quiscuna altre pregunta a fer?

—No; gràcies. Heu contestat ja ço que jo volia. I escolteu-me, amic Fontdevila. M'autoritzau a que aquestes manifestacions que m'acabeu de fer, les faci públiques?

—Podeu fer-ho sempre i quan vulgueu, car ço que us acabo de dir, és ço que sento respecte a l'Escola de Música. Excuso dir-vos que des de que l'Ajuntament es va dignar nomenar-me per a formar part del Patronat, he procurat complir amb el meu deure. Son moltes les vetllades que passo a l'Escola convivint amb els professors i alumnes, i no es cregueu pas per anar-hi a fer el xafarder, sinó pel carinyo que hi he posat i l'interès que m'he prè per el seu desenvolupament a fi de què sigui coronada l'obra digna d'elogi que en pro de la cultura musical realitza el nostre Ajuntament.

* * *

Sols em resta dir que m'acomio de l'amic Fontdevila, satisfet de la bona acollida que ha donat a la meua visita.

PERE FALGÀ VIVES

Sessió Municipal

A les set i deu minuts, s'obre la sessió amb assistència dels consellers senyors Ribas, Bofill, Tió, Busquets, Montaña, Gual, Gibert, Pineda, Tardà, Pagès i Estrada. Presideix el senyor Camillo.

Mentre es llegeix l'acta anterior, entra el senyor Taberner que porta el rellotge atraçat deu minuts.

Queda aprovada l'acta anterior i es pasa al

ORDRE DEL DIA

S'aprova pagar factures per raó de 2.368'15 pessetes.

S'acorda concedir diversos permisos d'obres.

Demana la paraula el senyor Busquets i dirigint-se al senyor Tardà li pregunta si està conforme amb el cobrament dels arbitris per a obres corresponents a l'any 1929.

El senyor Tardà que no està al cas, contesta: A mí m'ho dieu? No veieu que no protestol (Rialles).

Es llegeixen les bases redactades per la Comissió que quedà nomenada la sessió anterior i que es refereixen al concurs de places per l'Escola de Segona Ensenyança i del Treball. Queden acceptades. (El senyor Estrada no diu res.)

A continuació es dona compte de la instància presentada pels iniciadors del Museu. Com que és quilomètrica, la majoria dels consellers la fan petar. Al final es nomena una Comissió que la componen els regidors senyors Pagès, Busquets, Montaña, Bofill i Taberner.

PRECS I PREGUNTES

El senyor Ribas pregunta si s'ha confeccionat l'inquilinat de Palou corresponent a l'any 1929.

El senyor Montaña li contesta que ells no l'han confeccionat sinó que ja estava fet.

El senyor Taberner demana com està la qüestió de la col·lectora.

Li contesta el senyor Busquets com a President de la Comissió de Foment, i diu que l'empresari té un cert temps per a realitzar la obra, i que no poden obligar-lo abans d'aquest període. És lamenta que havent-hi gent parada no s'enllesteixi com ell voldria, però, repeteix, no podem fer altra cosa.

Intervé el Sr. Pagès, fent unes manifestacions al Sr. Taberner i sembla que aquest queda satisfet,

El Sr. Pagès crida l'atenció del President de la Comissió de Foment sobre les aigües que queden enxarcades a la riera, i proposa que per mitjà de la brigada municipal s'hi faci un ràpid arreglo.

Li contesta el Sr. Busquets exposant l'opinió seva envers aquest assumpte. Diu que creu convenient que és marqui una llanda on podran descarregar els carros tots els objectes que son precisament els que fan que quedi enxarcada l'aigua de la riera. Promet preocupar-se'n.

Intervé el Sr. Montaña, dient que creu és podria municipalitzar l'extracció de sorra i pedra de la riera.

El Sr. Pagès també hi està d'acord ja que podrien reportar unes quantes pessetes al cap de l'any.

A continuació pregunta el Sr. Pagès al President de la Comissió de Governació si es té amb compte l'inscriure la residència dels individus forans que entren a la nostra Ciutat.

El Sr. Gual, li contesta favorablement.

Insisteix el Sr. Pagès, demanant qui es cuida d'encendre l'enllumenament, perquè —diu— avui he tingut ocasió de comprovar que els llums del carrer de J. Umbert, a les quatre i quart ja cremaven. Crida l'atenció del delegat de la Comissió de l'enllumenat per tal d'esbrinar-ho i fer que els llums s'encenguin a l'hora, (El Sr. Gibert li fa que sí amb el cap).

A proposta de la Presidència, que s'interessa per el mal efecte que produeix els captaires que han pres la nostra ciutat per camp d'operacions, s'acorda donar-los la llauna; vull dir que se'ls donarà un distintiu per tal de poguer captar, els que ho siguin de Granollers.

S'aixeca la sessió a les 8 i cinc minuts.

Avui sols hem de fer constar que al públic hi mancaven les dues representacions de les Companyies Elèctriques, Estabanell i Pahissa i Energia Elèctrica de Catalunya. Males llingües fan córrer que no han vingut perquè des de primer d'any ens abaixaran.... la corrent.

Encara soc viu, però la processó va per dintre. Ja ho sentireu a dir.

OLGA ZHAN